

61-årige Inge er spastisk lammet

Et enkelt tryk på den blå knap. Så enkelt er det, når madrobotten giver Inge en skefuld mad. Alligevel kræver det en vis teknik, når hun skal have munden hen til skeen.

Sygehjælper **Jytte Dalgaard Nørgaard** tager sig omsorgsfuldt af Inge – også når hun spiser med robotten.

Haps, endnu en mundfuld er taget i Inge Jacobsens helt eget tempo. Med robotten bestemmer den spastisk lammede kvinde, hvor meget mad hun kan spise. Men robotten har givet hende mere appetit.

SPISER SELV FOR FØRSTE GANG

En madrobot har givet Inge Jacobsen mere livsglæde. Hun er blevet madet hele sit liv, men nu bestemmer hun selv tempoet, og hvor meget hun vil spise. Og maden smager meget bedre nu.

61-årige Inge Jacobsen løfter hånden, fokuserer på den blå knap på sin spiserobot og trykker let på knappen. Svingarmen på robotten kører hen over tallerkenen og sænker skeen, der tager en

skefuld, kører hen til kanten af tallerkenen, skraber bunden af skeen ren, så der ikke spildes, løfter skeen igen og kører mod Inge, som blot skal sætte munden hen til den – og vupti, så har hun fået endnu en mundfuld mad. Denne gang er det en

portion velsmagende yoghurt, der er blevet sat til livs.

Inge Jacobsen er født spastisk lammet og har aldrig selv kunnet spise på grund af sin sygdom, der giver rystelser og sammentrækninger i hænderne. Derfor er hun altid blevet madet.

Men nu er hun for første gang i sine 61 år i stand til at spise egenhændigt på grund af spiserobotten. Og hun er lykkelig. Beviset er det store smil på hendes læber. Man kan tydeligt fornemme, at denne følelse af frihed til selv at bestemme, hvornår den næste skefuld skal fylde

hendes mund, er en kæmpe sejr for hende.

Svensk robot

Inge Jacobsen bor på Plejeboligerne Parkvænget i Holstebro, og det var plejehjemslederen Heike Pedersen, som skaffede hende robotten.

- Jeg så den i funktion på en velfærdsmesse i Aarhus. Og med det samme tænkte jeg, at sådan en ville vi kunne bruge – jeg havde selvfølgelig Inge i tankerne. Robotten er svensk-fabrikeret og koster 36.000 kr. Dem fik jeg bevilget af Holstebro

Kommune, der straks var med på ideen, forklarer Heike Pedersen.

- Det har givet Inge mere selv-tillid, at hun nu kan bestemme selv, hvornår hun skal spise. I modsætning til da vi madede hende, bestemmer hun, hvornår hun skal have den næste mundfuld. Hun kan nu spise i sit eget tempo. Med robotten tager hun sig den tid, det tager, at spise en portion mad. Hun bestemmer også selv, hvor stor en skefuld hun vil have. Og hvor mange.

- Når vi madede hende, hostede hun meget – måske fordi det gik for hurtigt. Nu hoster hun så at

sige ikke mere. Jo, madrobotten er en fantastisk opfindelse. Og Inge synes, at maden smager meget bedre. Det er, som om hun bedre ved, hvad hun får i munden, hvilket også gør, at hun spiser mere, efter at hun har fået robotten, siger Heike Pedersen, og Inge smiler og nikker bekræftende.

- Det er virkelig en stor hjælp i hendes ellers svære hverdag.

Passer perfekt

Robotten programmeres til den enkelte brugers behov. Skeen på robotten er tilpasset, så den

Inge Jacobsen har fået mere livskvalitet, efter at hun nu selv kan spise – det er hendes store smil et kæmpe bevis på.

- Da jeg så madrobotten på en messe, tænkte jeg straks på Inge. Den er en uvurderlig hjælp i hendes ellers svære hverdag. Og det er en sejr for hende selv at kunne spise. Det har hun aldrig før kunnet, siger **Heike Pedersen** (i midten).

passer perfekt til Inge. Men det kræver meget af både hende og personalet. Det sparer heller ikke personalet på plejehjemmet, for robotten skal tages frem og tændes, når hun skal spise. Når hun er færdig, skal den rengøres og sættes på plads igen.

- Det kræver en ildsjæl at lære at spise med robotten. Og det er også krævende for personalet at lære teknikken. Da vi anskaffede robotten, fik vi at vide, at det

ville tage ca. to måneder at lære at bruge den rigtigt.

- Inge er åbenbart lidt af et vidunder til teknik. Det tog hende kun to dage, så havde hun fundet ud af, hvordan den fungerede. Nu er hun ganske ferm til det. Og stolt over at kunne klare spisningen selv. Madrobotten er nærmest uvurderlig, når man ser, hvor meget mere livsglæde den har givet hende.